

[Anden næstformand.]

handlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 15¹⁵.

Mødet udsat kl. 14⁵⁰.

Mødet genoptaget kl. 15¹⁵.

Forhandlingen genoptoges, og man gik til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd, således som denne lov er ændret ved lov nr. 207 af 12. april 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 585).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kirkeministeren (Carl Hermansen): Baggrunden for dette lovforslag er det enkle forhold, at det i årenes løb har vist sig at være ganske overordentlig vanskeligt for de præster i folkekirken, som har haft tjeneste i udlandet, på Færøerne eller i Grønland igen at få et embede herhjemme. Gang på gang er disse ansøgere, som i og for sig i de allerfleste tilfælde har været særdeles velkvalificerede, blevet forbigået, således at de ofte overhovedet ikke er kommet i betragtning, når der skete indstilling til embeder herhjemme. Det er altså for at råde bod på disse forhold, dette lovforslag er blevet fremsat.

Lovforslaget går kort ud på, at de præstestillinger, som nu åbnes for præster, der vender hjem fra udlandet, o. s. v., er stillinger ved kirker, hvor der i forvejen er tre faste embeder. Besættelsen af stillingen som andenpræst undrages menighedsrådets medvirken, således at man kan sige, at alle demokratiske rettigheder er taget i betragtning, for så vidt som både flertal og mindretal i menighedsrådet er repræsenteret henholdsvis ved første- og tredjepræsten.

Lovforslaget har i folketinget været genstand for en grundig udvalgsbehandling, og under denne udvalgsbehandling har jeg stillet et ændringsforslag, som udvalget har tiltrådt, og som går ud på, at når et sådant embede er ledigt, skal ministeriet efter bi-

skoppens indstilling tilsende menighedsrådet tre af ansøgningerne, og såfremt menighedsrådet enstemmigt indstiller én af de tre ansøgere, skal der forholdes efter de hidtil gældende regler i menighedsrådsloven, således at den pågældende skal indstilles til udnævnelse. Hvis menighedsrådet ikke samler sig enstemmigt om én af de tre, står ministeriet frit med hensyn til de tre kandidater. Man kan sige, at det i nogen grad er en indsnævring i forhold til det oprindelige lovforslag. Jeg har imidlertid ikke næret betænkelighed ved denne indsnævring, fordi den alene betyder, at der gives menighedsrådene en mulighed for at vælge, og at den endelige afgørelse kommer som et resultat af menighedsrådenes valg. Man kan derfor sige, at selvom menighedsrådenes ret er blevet begrænset i disse enkelte tilfælde — det drejer sig ikke om mere end ca. et halvt hundrede af de 1 200—1 400 præsteembeder, vi har i landet —, er det en så lille begrænsning, at det næsten ikke er værd at tale om. Det er så lille et offer, der bringes af menighedsrådene, og til gengæld vil virkningen utvivlsomt være ganske overordentlig heldig. Man vil komme mange til hjælp, når dette lovforslag ophøjes til lov, og jeg skal derfor anbefale det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Johannes Hansen: Den højtærede kirkeminister har givet en fremstilling af baggrunden for dette lovforslag og af selve lovforslagets indhold, som jeg ganske kan tiltræde og ikke har noget at føje til.

Det er kun et beskedent lovforslag i forhold til det, man kunne have ønsket at få gennemført i rigsdagen, beskedent, for så vidt som man ikke derved vil kunne hjælpe alle de præster, der eventuelt kunne være tale om at komme til hjælp, i løbet af kort tid. Der vil stadig for en del af dem, selv efter at dette lovforslag er gennemført, være vanskeligheder ved at komme i embede her i landet så hurtigt, som de kunne ønske, men da det er min opfattelse, at lovforslaget, som det foreligger, indeholder, hvad der er politisk mulighed at få gennemført, kan jeg anbefale det uændret til hurtig vedtagelse.

Stegger Nielsen: Med enkelte undtagelser har menighedsrådene her i landet indstillingsret til folkekirkenes præsteembeder, og